

profesor Tamara Veličković:

UČENJE JEZIKA GODINE NE BROJI:
Ostoja Branković - šampion u osamdesetoj godini!

Još jedan dokaz da svako ko je čvrsto odlučio da nauči engleski to zaita i može je naš Ostoja Branković, polaznik elementarnog kursa u Britanicca School.

Ostoja je osamdesetogodišnji profesor matematike i fizike u penziji i nikada ranije nije učio engleski. Živi na Novom Beogradu i tamo pohađao je našu školu u jutarnjem terminu. Pravi je dokaz svim nevernim Tomama da ni godine ni obrazovanje nisu preduslov da se uradi ono što se želi. Dugo već postoji predrasuda da ljudi koji su dobri u prirodnim naukama imaju poteškoća u učenju jezika i obrnuto. Definitivno je dokazano da je to samo predrasuda: krajnja uspešnost zavisi direktno od Vaše rešenosti da napredujete i od Vašeg redovnog rada.

Profesor može biti najbolji stručnjak na svetu sa bogatim iskustvom i hiljadu taktika za učenje, ali sve je uzaludno ako je đak lenj, neredovan i očekuje da sve samo od sebe „uđe“ u glavu- a to je stav većine mlađih polaznika!

Ostoja Branković je jedan od najstarijih polaznika naše škole. Svim polaznicima u Britanicca School se pruža isti tretman, bez obzira na broj godina – grupe se formiraju na osnovu testova znanja i pragova određenih CEF standardima. Svako ko želi da nauči engleski, dobrodošao je u našu školu- tako da često imamo mešovite grupe sa tinejdžerima, osnovcima, penzionerima, studentima i ljudima srednjih godina! Atmosfera pozitivnog takmičenja, različitih kultura i interesovanja polaznika različitih uzrasta upravo čini sve začinjelijim i mnogo boljim od monogrupa, gde su svi istih godina a neujednačenih nivoa znanja!

Iako je već ušao u osmu deceniju, Ostoja je izrazito vitalan i pored kursa engleskog, pohađa i kurs računara. To je upravo i jedan od razloga zbog koga se odlučio da upiše kurs i nauči engleski. Bez engleskog je, moramo se svi složiti, upotreba računara pomalo otežana. Kako on sam kaže, dosadilo mu je da mu se na monitoru stalno pojavljuju obaveštenja koja ne razume i ne može da pročita. Želi da konačno „razume svoj računar i da normalno komunicira i razume obaveštenja koja mu šalje“.

Svakog jutra, već u 8:15 (iako čas počinje u 8:30) sa šeširićem na glavi i knjigom u ruci, Ostoja zvoni na vrata Britanicca School na Novom Beogradu. Uvek stigne prvi. Nije imao nikakav problem da se uklopi u grupu iako su ostali polaznici dosta mlađi od njega. Mislím da je to ono što mu se i dopada, pošto starije osobe uglavnom vole da budu okružene mladima.

Ostoja je jako pozitivna osoba i uopšte mu nije teško da svaki dan dolazi na časove i da redovno radi domaće zadatke. I onda kad mu je teško, ne odustaje. Uvek napravi neku dosetku na svoj račun i tako ujedno oraspoloži grupu i pomogne da se održi pozitivna atmosfera na svakom času. Normalno, dosta je sporiji u odnosu na ostatak grupe i treba mu malo više vremena da nešto pročita ili prevede. Ali, odlično zaključuje i logički povezuje stvari i kratki eseji koje piše kod kuće kao domaće zadatke su za svaku pohvalu. S obzirom da engleski nikada nije učio, već posle samo dve nedelje kursa, vidi se veliki napredak. Za svaku pohvalu je to što

ceo čas uvek aktivno isprati, bez opadanja pažnje i uvek ostane koncentrisan do samog kraja časa. Kao stari prosvetni radnik i čovek koji je veliki deo svog života proveo ispred školske table, svojoj „mlađoj koleginici“ dao je par saveta o položaju tela i pravilnom stavu koje svaki predavač mora da ima ispred table.

Ostoja je pravi primer da godine nisu bitne i da ne trebaju da predstavljaju prepreku da uradite bilo šta u životu.... Recimo, da naučite engleski.... Potrebno je da samo verujete u sebe i da dođete u Britanicca School i mi ćemo Vam u svemu svesrdno pomoći.

Ipak nema puno takvih đaka : Bravo čika Ostoja, svaka čast!